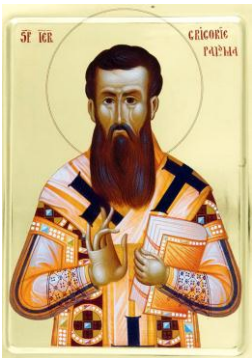

DUMINICA A DOUA DIN POSTUL MARE

Sfânta Biserică se roagă nu numai pentru cei prezenți la slujbă, ci și pentru cei suferinzi, pentru cei robiți, pentru călători, întemnițați, pentru toți care au nevoie de ajutor, pentru sănătatea și mântuirea tuturor oamenilor și pentru pacea a toată lumea. Există o legătură între păcat și boală, însă nu toate bolile sunt urmare a păcatului. Sunt și boli despre care Sfântul Ioan Gură de Aur spune că sunt îngăduite de Dumnezeu pentru a evidenția răbdarea, credința și smerenia oamenilor, cum a fost cazul dreptului Iov. Sfânta Evanghelie ne cheamă să ne îngrijim întâi de iertarea păcatelor și de vindecarea sufletului de păcate, căci ele reprezintă rănilor sufletului. Pe lângă mărturisirea păcatelor prin spovedanie, trebuie să săvârșim și fapte de milostenie, să-i ajutăm pe cei bolnavi și să ne rugăm pentru toți oamenii. Sfânta Biserică a păstrat prin slujbe, prin cărțile de cult, prin Sfânta Liturghie, prin predică și prin cântarea în comun, unitatea de credință și de simțire, unitatea limbii, a culturii religioase vechi și a întregii Tradiții milenare. Putem considera toate acestea, minuni și roade ale credinței și rugăciunii celor mulți. În cadrul Sfintei Liturghii, Biserica face rugăciuni și scoate părțile (miride) pentru cei adormiți, iar prin puterea jertfei lui Hristos izbăvește din iad sufletele celor adormiți. Numai Dumnezeu știe câte suflete sunt izbăvite prin rugăciunea liturgică și prin parastase ca rod al harului preoției și al rugăciunii comune. Biserica a pus în practică, încă de la început, Evanghelia iubirii milostive a lui Hristos pentru bolnavi și suferinzi. Duminica a doua din postul Mare este închinată Sfântului Grigorie. El a trăit între anii 1296-1359

și s-a nevoit ca monah la Muntele Athos, în părțile în care se află acum Schitul românesc Prodromul, iar mai apoi a ajuns Arhiepiscop al Tesaloniceului. Sfântul Grigorie s-a născut la Constantinopol în anul 1296. A slujit 12 ani și jumătate ca arhiepiscop și a trecut la Domnul la sărbătoarea Sfântului Ioan Gură de Aur, 13 noiembrie 1359. Teologia Sfântului Grigorie Palama este bazată pe Sfânta Scriptură, pe scrierile și experiența Sfinților Bisericii și este apărută de noul curent isihast din secolul al XIV-lea. El este pomenit în chip deosebit ca „fiu al dumnezeieștii și neînseratei lumini”, adică teolog al luminii dumnezeiești neapuse, necreate și veșnice. Mai este numit „trâmbiță a teologiei”, „stâlpul Bisericii cel nemișcat”, „sfeșnicul luminii”, „vestitorul dumnezeieștii lumini” și „apărătorul adevăratei evlavii”. Prin pomenirea lui, ne îndreptăm spre primirea luminii Învierii lui Hristos, pentru că acum este timp pentru luminarea sufletului prin post, prin rugăciune, prin spovedanie și împărtășire, prin tot ce ne luminează sufletul și mintea, hrănind viața noastră cu lumina harului Preasfintei Treimi, ca pregătire pentru Sfintele Paști.

CALEA VINDECĂTOARE A POSTULUI

Primul lucru pe care trebuie să-l facă creștinul înainte de a posti, pentru a începe vindecarea sufletului său, este să se împace cu toți semenii, căci Dumnezeu este iubire și porunca cea mai mare este porunca iubirii de Dumnezeu și de oameni. Una din legile iubirii se numește iertare și, împlinind-o, vom înfrânge mânia. Mântuitorul Iisus Hristos ne-a spus: „De veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel Cereșc; iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre” (Matei 6,14-15). Pentru a fi numiți „fiii Tatălui Cereșc”, trebuie să iubim pe vrăjmașii noștri, să facem bine celor ce ne urăsc și să ne rugăm pentru cei ce ne vatămă și ne prigonesc (Matei 5, 43). A răsplăti binele cu răul este lucrare diavolească, a răsplăti răul cu rău este lucrare dobitocească, a răsplăti binele cu bine este lucrare omenească, iar a răsplăti răul cu bine este lucrare dumnezeiască și virtute creștinească. Prin iubire și iertare biruim mânia, din care izvorăsc atâtea rele, iar prin post secăm fântâna otrăvitoare a atâtor patimi aducătoare de moarte. Postul cel adevărat constă în reținerea de la cele rele. Dezleagă toată legătura nedreptății, iartă aproapelui tău vătămările, dăruiește lui datoriile. Tu nu mănânci carne, dar mănânci pe fratele tău. Tu te reții din vin, dar nu înfrânezi zburdările trupului. Tu nu mănânci până seara, dar petreci ziua cu procese. Să postim post primit, bine plăcut lui Dumnezeu: postul cel adevărat este înstrăinarea de răutate, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de poftă, de clevetire, de minciună și de jurământ mincinos. Sfinții Părinți arată că lăcomia pântecelui este primul păcat capital, din care izvorăsc toate patimile. Îmbuibarea duce adesea la beție și lene, care aprind trupul spre desfrânare. Toate acestea, având nevoie de bani, conduc la furt, înșelăciune, avariție. Cine nu poate dobândi bani, se întristează, se mânie și invidiază pe cei care au și, astfel, rezultă păcate mari, a căror urmare este moartea sufletească și trupească. Nu numai gura și stomacul să postească, ci și ochii, picioarele și mâinile și toate mădularele trupului. Mâinile să postească, rămânând curate de hoție și lăcomie, picioarele nealergând spre locuri păcătoase, ochii să nu privească la frumuseți străine, gura să postească de vorbiri rușinoase. Postul care îi place lui Dumnezeu este atât cu sufletul, cât și cu trupul, sprijinit și întărit de rugăciune, fapte bune, spovedanie și pecetluit cu Sfânta Împărtășanie. Vremea postului este o vreme de bucurie duhovnicească, în care simți cum te eliberezi din lanțurile patimilor care te țineau în robie. Rupeți lanțurile nedreptății, dezlegați legăturile jugului, dați drumul celor asupriți și sfărâmați jugul lor. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l și nu te ascunde de cel de un neam cu tine. Rugăciunea împreună cu postul sunt două aripi cu ajutorul cărora vom putea urca la înălțimea viețuirii duhovnicești, vegheați în permanență de darul și puterea lui Dumnezeu. †

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE VIAȚA DUHOVNICEASCĂ

Întrebare: Cum să ne comportăm în întristări?

Răspuns: Să nu ne întristăm pentru răul pe care ni-l pricinuieste aproapele, ci pentru păcatele noastre, cu care Îl întristăm pe Dumnezeu. Păcatele Îl alungă pe Dumnezeu, pe când supărările pe care ni le pricinuiesc ceilalți Îl aduc aproape de noi, ca să ne apere. Așadar, tristețea și mâhnirea nu ne-au fost date ca să suferim când ne moare o persoană apropiată, când pierdem bani sau când suntem încercați de vreo nenorocire, ci ca să ne ajute în lupta noastră duhovnicească. Și oricum ar fi, să știi că de tristeți, chinuri, ispite și supărări nu scapi în viața de pe Pământ. Trebuie să dai piept cu toate acestea fără teamă, înarmat fiind cu credință, nădejde și răbdare. Să îți dorești să nu cazi niciodată în ispită. Dar când Dumnezeu îngăduie că cazi, să nu te superi, nici să nu te tulburi în inima ta. Fă în schimb tot ce poți, ca un ostaș vrednic al lui Hristos.

Întrebare: Ce greșeli trebuie să le evităm în post?

Răspuns: Să nu stăm într-o singură masă. Și aceea seara. Se poate accentua starea de slăbiciune și chiar ne putem îngrașa în post. Când ne este foame, să ronțaim ceva. Mai puțin și mai multe mese. Preferați mâncarea gătită, salate crude și fructe. Să avem mereu mâncare pregătită acasă, deoarece când ne apucă foamea de lup, putem „strica” postul. Mâncăm cât mai diversificat pentru a nu afecta echilibrul organismului. Avem nevoie în egală măsură de proteine, de vitamine și de minerale! Nu suplimentăm cantitatea de ulei și evităm cartofii prăjiți! Postul ținut prost poate conduce la îngrașare.

Întrebare: De unde luăm proteine și calciu în post?

Răspuns: Foarte mulți se întreabă de unde le luăm în post, atât timp cât nu mai consumăm carne, ouă, brânză. Proteinele le luăm din ciuperci, fasole, năut, mei, nuci, unele semințe și soia. Mineralele (calciu, magneziu, zinc) se găsesc în cantități impresionante, mai mult decât în lactate, în semințele de susan, floarea soarelui, in. Absorbția este superioară celei din brânzeturile. Nelipsite în post trebuie să fie: țelina, morcovul, sfecla roșie, varza și fructele.

Întrebare: Cum ajută rugăciunea pe cel care postește?

Răspuns: Părintele Cleopa spunea: Dați-i postului două aripi: rugăciunea și milostenia (faptele bune) și atunci vom avea ajutorul lui Dumnezeu. Oricum am așeza lucrurile, dacă vrem să mergem mai departe pe această cale și să dăm postului nostru valoare și strălucire, avem nevoie de rugăciune. Unii spun că rugăciunea este convorbirea omului cu Dumnezeu, alții o numesc pâinea sufletului, sau chiar plugăria sufletului. Adică, sufletul este asemenea unui ogor plin cu mărarini, care este desțelenit de rugăciunile noastre și făcut iarăși roditor și înfloritor. Pentru noi, prea prinși de lume, este mai ușor să vorbim despre cum ne simțim după rugăciune, decât ce este rugăciunea. Omul care ține post și se roagă, este asemenea unui luptător în arenă: dacă are doar SABIE și nu are scut, este foarte descoperit la loviturile vrăjmașului, dacă are doar scut și nu are sabie, nu poate decât să se apere și la un moment dat va fi răpus. Dumnezeu ne vrea luptători! Deci, sabie și scut. Și ca să fim cinstiți: cum să ne ducem să cerem ajutorul lui Dumnezeu în ceea ce facem, dacă noi nu suntem dispuși să facem ceva pentru El? (va urma)

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Luni 25 martie	07:00 - 10:30	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Marti 26 martie	17:00	Spovedanie
Miercuri 27 martie	08:00 17:00	Sfânta Liturghie a Darurilor Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 28 martie	17:00	Spovedanie
Vineri 29 martie	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 30 martie	07:00 - 09:30	Sfânta Liturghie Pomenirea morților
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernie
Duminică* 31 martie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:30	Program de bibliotecă
	18:00	Vecernie

*Duminică 31 martie, se va trece la ora oficială de vară; slujbele se vor oficia după ora schimbată.

Omul este un paznic

Un om bătrân și gârbov a fost întrebat de un vecin: „Ce ai făcut în viață, moșule, de ești așa de epuizat?”. „Am avut un serviciu greu, taică... Am fost paznic. Am păzit: 2 iepuri, 2 vulturi, 2 șoimi, un șarpe, am curățit o fântână, am îngrijit un bolnav”. „Ce sunt astea, moșule?”. „Iepurii: sunt cele 2 picioare ale noastre. Să le păzesc de la căi strâmbe. Vulturii: sunt mâinile, să le păzim de lucruri necuviincioase. Șoimii: sunt ochii, care sunt ferestrele sufletului. Trebuie să-i păzim de la ispită. Șarpele: este limba, să nu vorbim vorbe murdare. Fântâna: este inima. S-o păstrăm curată și să nu lăsăm să intre în ea orice. Bolnavul, este sufletul nostru, pe care trebuie să-l îngrijim și să-l predăm lui Dumnezeu”.

Cioara vopsită

Era odată o cioară. Ce s-a gândit ea într-o zi: „Ce-ar fi să mă vopsesc eu albă, să nu mai fiu ca celelalte surori ale mele, și să fiu și eu ca un porumbel”. Zis și făcut. S-a vopsit albă și repede a zburat în stolul de porumbei. Dar porumbeii au cunoscut-o imediat că este cioară, și au fugit de ea. Mâhnită cioara, că porumbeii n-au primit-o între ei, s-a întors înapoi la surorile ei ciorile. Dar altă întristare a venit peste cioară, atunci când a văzut că nici surorile ei, ciorile, nu o mai primesc. Ea era albă și ciorile negre se făceau de râs. Văzându-se cioara alungată de colo și până colo, i-a părut rău că s-a vopsit, „păcălindu-și” originea. Așa este și cu omul viclean, care nu este ceea ce pretinde a fi. Și necunoscându-și măsura, omul cade în grandomanie.

Doi vecini

Erau odată doi vecini. Unul rău și unul bun. Într-o zi vecinul rău vrând să-și bată joc de cel bun, a umplut un coș de bălegar și l-a răsturnat în curtea vecinului său, zicând: „Să aibă ce curăța!”. Vecinul văzând această faptă urâtă s-a mâhnit în inima sa, dar nu a zis nimic. A mers la oraș, a cumpărat multe bunătăți: portocale, ciocolată, bomboane, etc., le-a pus într-o cutie și le-a aruncat peste gard vecinului. Pe cutie a scris: „Fiecare dă ce are”. Văzând vecinul cel rău fapta celui alt, a fost cuprins de o mare rușine simțind că trebuie să se împace cu vecinul său. Și mergând la ei, i-a zis: „Vecine, tu ești mai bun ca mine. De azi înainte, merg și eu la Biserica, pentru că văd că acolo vă învață lucruri frumoase”.